

REDAKCIJAS SLEJA

Jauns gads nāk ar jaunām iespējām. Janvāra sākums ir laiks, kad mēs apdomājam, kas tāds paveikts iepriekšējos gados, un prātojam, ko sasniegsim jaunajā gadā. Skaitļu maiņa no 2021 uz 2022 ar simbolisku spēku ļauj mūsu prātam atdzimt no jauna, jo izveido nepārtraukta cikliskuma ilūziju mūsu dzīvē. Tas arī atgādina, ka laiks neapturami iet un mums jādomā, kā to pēc iespējas lietderīgāk izmantot, jo ar pietiekamu daudzumu var paveikt neiedomājamas lietas. Es novēlu katram no jums izmantot doto laiku savu sapņu piepildīšanai.

Vēl joprojām ir ziema – auksta, reizēm pat stindzinoša un pilna ar sniegu. Lai arī kādi mīnusi un sali nebūtu, mēs vienmēr spējam tos izturēt, sasildot sevi un citus ar radošumu, labiem darbiem un vārdiem. Turklāt sniega daudzums, kas šogad mums atvēlēts, ir ļāvis kārtīgi baudīt ziemas priekus, it sevišķi slēpojot sporta stundās.

Daba lēnām sāk mosties, pavasaris vairs nav aiz kalniem. Es novēlu ikvienam kārtīgi pamosties, saņemties un pārvarēt sevi, jo jebkura čakla darbība var nest jūs tālāk – pretī saviem mērķiem!

Foto no personīgā arhīva
Matīss Dailīdens (10.b)

Karjera NBS

16.februārī vairākām Madonas Valsts ģimnāzijas klasēm sporta stundu ietvaros bija iespēja satikties ar Nacionālo bruņoto spēku Rekrutēšanas un atlases centra galveno speciālistu seržantu Juri Salenieku lekcijā “Karjeras iespējas Nacionālajos bruņotajos spēkos”. Tikšanās mērķis bija skolēniem sniegt informāciju par Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, iepazīstināt ar nozarēm, kā arī informēt par iespēju- būt karavīriem un dienēt. Skolēni sākumā bija pārsteigti, jo iepriekš nezināja par tikšanos, tomēr seržanta Jura Salenieka pozitīvā attieksme un stundas sākumā uzdotais jautājums: “Cik Latvijas karogam ir krāsu?”, uz ko ātrumā gandrīz puse klases atbildēja nepareizi, sasmīdināja un ļāva atvērties. Interesanti, ka bruņoto spēku pārstāvis pats ir nācis no Madonas un mācījies tajās pašās telpās, kur šobrīd laiku pavadā ģimnāzisti (toreiz te bija Madonas pilsētas 2.vidusskola).

Lekcijas laikā seržants skolēniem pastāstīja, kas ir Nacionālie bruņotie spēki, informēja par to mērķi un uzskatāmi, rādot attēlus, un stāstot, sniedza informāciju par katru no bruņoto spēku vienībām, piemēram, par gaisa, sauszemes un jūras spēkiem, kā arī speciālo uzdevumu vienību. Juris Salenieks

pastāstīja par savu ceļu uz Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, kā arī iedrošināja ikvienu, kam ir interese par šo karjeras virzienu, nebaudīties no pagājušā gadsimta stereotipiem, jo tie nav patiesi. Nacionālajos bruņotajos spēkos neeksistē mobings, nav neizpildāmu fizisko prasību, lai iestātos, tieši pretēji- NBS vēlas motivēt ieinteresētos cilvēkus, atbalstot karjeras ceļā. Seržants dalījās, ka karjera Nacionālajos bruņotajos spēkos ir stabila un finansiāli droša, karavīru atalgojums ir motivējošs, tiek sniegtas sociālās garantijas, kā arī dažādi bonusi. Izglītība, nepieciešamie kursi tiek apmaksāti.

Pēc manām domām, un spriežot pēc tā, ka reaģējot uz jautājumu : “Vai kādam ir interese par karjeru Nacionālajos bruņotajos spēkos?”, neviena roka netika pacelta, var secināt, ka jaunā paaudze vairs nav tik ieinteresēta iet šādu karjeras ceļu. Tomēr, ar skumjām sirdī vērojot pasaules notikumus šobrīd, mēs saprotam, ka savas zemes, savas valsts suverenitātes sargāšana ir ārkārtīgi svarīga, un brīvība nav pašsaprotama. Nacionālie bruņotie spēki piedāvā profesionālo izglītību, finansiālu stabilitāti, kā arī karjeru, kurā augt un attīstīties.

Elīza Elsiņa (12.a)

ĪSZIŅAS

- Sagaidījām Jauno 2022.gadu, ko aizvadīsim ūdens tīģera zīmē! Lai izveicīgs un veiksmīgs gads!
- 4.janvārī visi atpūtušies atgriezās ģimnāzijā no garā ziemas brīvlaika ar jaunu apņēmību 2.semestrim.
- Tagad ģimnāzijā obligāti jānēsā maiņas apavi.
- 14.janvārī tiešsaistē notika Madonas Valsts ģimnāzijas prāta spēles, apsveicam gudrākos!
- No 24.janvāra līdz 28.janvārim izbaudījām sniega nedēļu, slēpojot, krājot veiktos kilometrus un pārbaudot zināšanas par sportu kahoot testā. Šogad ziema lutina kā nekad!
- Ģimnāzisti aktīvi piedalās novada un valsts olimpiādēs. Panākumi ir!
- 11.februārī norisinājās Valsts ģimnāziju skolēnu pašpārvalžu salidojums “Skolēnu pašpārvalde kā zīmols”.
- 14.februārī tika atzīmēta Svētā Valentīna diena, lai visiem sirds pilna mīlestības!
- Februārī aizritēja 24.Ziemas Olimpiskās spēles Pekinā (Ķīnā). Lepojamies ar Madonas Valsts ģimnāzijas absolventiem Raimo Vīgantū un Kitiju Auziņu, kas šogad debitē Olimpiskajās spēlēs!
- Divpadsmito klašu skolēni ne tikai aktīvi gatavojas centralizētajam svešvalodu eksāmenam, bet arī Žetona vakaram.
- Pavasaris tuvojas, un ik dienu saules gaismas kļūst vairāk par 5 minūtēm. Arī pavasara brīvlaiks jau pavisam tuvu!

Elīza Elsiņa (12.a)

Rubrika „Iepazīsti skolotāju”

Dzīve mūzikā

No 2021.gada septembra Madonas Valsts ģimnāzijas kolektīvam pievienojās brīnišķīgs jauktā kora vadītājs **Oskars Jeske**. Un no otrā mācību semestra skolēni viņu pazīst arī kā mūzikas skolotāju. Tā nu „Maģiskā” uzrunāja jauno skolotāju, lai daudz vairāk iepazītu viņa dzīvi mūzikā un ārpus tās.

Cik ilgi jau nodarbojaties ar mūziku un, kad sapratāt, ka vēlaties dzīvi saistīt tieši ar mūziku?

- Ar mūziku nodarbojos jau 10 gadus. Kādreiz mācījos bērnu mūzikas skolā, kur spēlēju klavieres. Jau 5. vai 6.klasē sapratu, ka klavieres nav lieta, kas mani interesē, tomēr tāpat man patika mūzika kā tāda. Kad man bija 13 vai 14 gadi, mūzikas literatūrā pirmo reizi dzirdēju Jāzepa Vītola un Emīla Dārziņa kora dziesmas un iepazīnu Dziesmu svētkus. Tajā brīdī notika klikšķis, un sapratu, ka tas ir tas, ar ko es vēlos nodarboties. Un no tā brīža ļoti apzināti sāku iet uz savu mērķi.

Jūs esat no Olaines, kas ir ļoti tālu no Madonas, tomēr vai bez šī ceļa mūzika jums ir devusi vēl kādu iespēju ceļot?

- Jā, es pats esmu no Olaines, un, protams, mūzika ir devusi man daudz dažādu brīnišķīgu iespēju ceļot. Esmu koncertējis ne vien Latvijā, bet arī daudzviet Eiropā un citur— sākot no Igaunijas, Somijas līdz pat Bulgārijai, Vācijai, Gruzijai, Serbijai, Ukrainai un Lielbritānijai. Mūzika man ir devusi ne tikai iespēju ceļot, bet arī devusi iespēju studēt, kā, piemēram, es studēju gadu Vācijā Freiburgā mūzikas augstskolā.

Starp visiem brīnišķīgajiem koncertiem, kuros esat koncertējis, kurš visvairāk ir palicis atmiņā?

- Tas noteikti būs 2018.gada Dziesmu svētku noslēguma koncerts. Bija tiešām ļoti emocionāli un skaisti tur būt. Man bija iespēja dziedāt ar Latvijas diriģentu kori. Es izpildīju savu pienākumu, nodziedāju pirmās divas dziesmas, kuras izpildīja tikai diriģentu koris, kamēr pārējie klausījās. Tas ir mans atmiņā paliekošākais koncerts.

Kurš, Jūsprāt, no pasaules slavenajiem komponistiem Mocarts vai Bahs ir ģeniālāks?

- Protams, Bahs, jo kādreiz Mocarts devās tūrē pa Vāciju un nokļuva Leipcigā, kas bija pazīstama kā Baha dzīvesvieta un, iepazīstoties ar Baha mūziku, Mocarts esot atzinis, ka tas ir ģeniāli. Un Mocarts dažādos savos skaņdarbos ir centies atdarināt un pat pārspēt Bahu, kas viņam nav īpaši izdevies, jo pat pēdējā Mesā viņš nav uzrakstījis pēdējo jeb piekto daļu, un kļīst leģenda, ka tajā brīdī viņš ir sapratis - Bahu pārspēt viņam neizdosies, un uzrakstīja tikai 4 daļas.

Kāda veida mūziku Jūs klausāties ikdienā?

- Pārsvārā jau ikdienā klausos visa veida mūziku. Tad, kad man bija sešpadsmit, es ļoti klausījos elektronisko deju mūziku un *tap stepu*. Mēs pat ar draugu esam uzprojicējuši vienu *tap stepa* dziesmu. No māksliniekiem man ļoti patīk *Silk Sonic* un viņu brīnišķīgais stils, es vienkārši fanoju par viņiem. Vēl man ļoti patīk *Imagine Dragon* un *King Charles*.

Mūzikai, protams, ir īpaša vieta Jūsu dzīvē, tomēr vai jums ir vēl citi hobiji?

- Man ļoti patīk ceļot un redzēt jaunas vietas, taču man patīk arī maksķerēt. Esmu noķēris daudz dažādu zivju, tomēr ir viens interesants atgadījums. Ar draugiem biju aizbraucis uz kādu diķi, par kuru man tika paziņots, ka tur viegli varot noķert zivis. Sākumā iegājām ūdenī, mums bija jāsaduļķo ūdens, pēc tam esot vienkārši jāstaigā, un zivis būšot mums rokā. Tā mēs tur arī staigājām, līdz pēkšņi sapratu, ka esmu kaut kam uzkāpis. Sapratu, ka tā ir zivs. Izņēmu zivi no ūdens un pa tiešām biju noķēris karpu. Tā nav mana lielākā noķertā zivs, tomēr noteikti interesantākā.

Foto Agris Veckalniņš
Roberta Kellija (7.a)

MVĢ prāta spēles

14.janvārī skolā notika erudīcijas konkurss “MVĢ Prāta spēles”. Pasākums norisinājās vietnē Zoom, un tajā piedalījās 5 atraktīvas un zinātkāras komandas: “4-3 klaidoņi” (apvienotā 11.a un 11.b komanda), “Amava” (10.a), un 3 komandas no 8.a klases — “Ķirsīši”, “Mellenītes” un “Vinodziņas”.

Konkurss norisinājās četrās kārtās. Katrā kārtā komandām bija jāatbild uz dažādu tēmu jautājumiem, piemēram, bioloģija, ģeogrāfija, mūzika, slavenības u.c. “Prāta spēļu” finālā jeb 4. kārtā piedalījās divas komandas - “Amava” un “4-3 klaidoņi”. Sīvā cīņā uzvaru guva 10.a klases meiteņu komanda “Amava”, taču “4-3 klaidoņi” ieņēma 2.vietu.

Paula Madžule (8.a): „Man patika tas, ka visas komandas varēja piedalīties sacensībā līdz 3. kārtai, tāpat

ļoti uzrunāja “Prāta spēļu” brīvā gaisotne un noskaņa. Manuprāt, pasākums bija pārdomāti noorganizēts, kā arī tas bija interesants un jautrs notikums gan jaunākiem, gan vecākiem skolēniem.”

Edgars Vasariņš (8.a): „Prāta spēlēs” noteikti interesantākais bija jaunie fakti, viss bija par mācīšanos, nevis sacīkstēm. Patika dzirdēt manu komandas biedru atbildes uz jautājumiem par filmām, jo es filmas neskatos, un nebija diez ko godīgi, tomēr citas lietas zināju. un viņi nē, tādēļ, galvenais, noteikti ir laba komandas izveide. Tā bija diena, kad varēja nedaudz satuvināties ar cilvēkiem, uzzināt ko jaunu un pārbaudīt savas zināšanas.”

Foto ekrānuzņēmums
Madara Paula Eglīte (8.a)

Skolēnu pašpārvalde kā zīmols

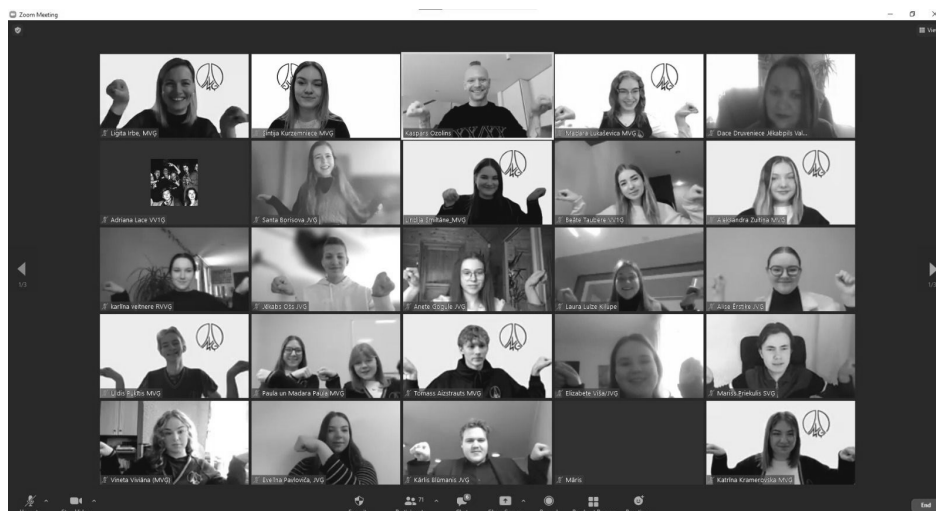
11. februārī platformā “Zoom” norisinājās valsts ģimnāziju skolēnu pašpārvalžu salidojums, kura tēma bija „Skolēnu pašpārvalde kā zīmols”. Salidojumu rīkoja Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu padomes sektoru vadītāji, kā arī ģimnāzistiem ar ieteikumiem veiksmīgai pasākuma norisei ļoti palīdzēja direktores vietniece audzināšanas darbā Līgita Irbe. Pašpārvalžu salidojumā piedalījās 15 valsts ģimnāziju pašpārvalžu pārstāvji no Cēsīm, Rīgas, Valmieras un citām pilsētām. Pasākuma mērķis bija parādīt jauniešiem, kā ir jāveido savs sociālais tēls un kā labāk veidot skolēnu pašpārvaldi, lai tā būtu moderna un patīkama ikvienam tās dalībniekam.

Pašpārvalžu salidojumā piedalījās 3 Latvijā populāras personības- fitnesa treneris, TV spēles „Gudrs vēl gudrāks” vadītājs Kaspars Ozoliņš, radio balss, viedokļu līderis Lauris Zalāns un grupas „Citi Zēni” solists Jānis Pētersons. Sabiedrībā atpazīstami cilvēki dalījās par pieredzēto skolas laikā un runāja par to, kā labāk “būvēt” spēcīgu un vienotu komandu, kas spēj kopā paveikt pat šķietami neiespējamo. Lauris Zalāns motivēja jauniešus, sakot, ka visgrūtāk ir tiem, kas izvēlas neattīstīt sevi un nepārtraukti sēdēt uz vietas. Jānis Pētersons pastāstīja par grupas “Citi zēni” izveidi, gūtajiem panākumiem. Grupas solists kā līderis sniedza padomus veiksmīgai darbu sadalei kolektīvā. Treneris Kaspars Ozoliņš atbildēja uz Madaras Lukaševicas 100 sagatavotajiem jautājumiem, ļaujot iepazīt sevi un dodot vērtīgu informāciju dalībniekiem.

Jauniešiem bija iespēja arī tikties ar Madonas Valsts ģimnāzijas absolventiem, kas kādreiz aktīvi darbojušies skolēnu pašpārvaldē. Šīs sarunas palīdzēja saprast, kā darbs skolēnu padomē veido prasmes, kas noder turpmākajā dzīvē.

Tāpat dalībnieki “Zoom” istabās varēja dalīties savā pieredzē par to, kā viņi skolā veido pašpārvaldi, paust idejas, kādam jābūt pašpārvaldes dalībniekam un kādas īpašības ir nepieciešamas, lai padomes darbs būtu efektīvs. Pieredzes apmaiņa sniedza jaunas idejas, kā attīstīt un pilnveidot skolēnu pašpārvalžu darbību. Salidojumā iegūtais, pēc dalībnieku domām, noteikti ir iedvesma no veiksmīgām personībām, kā arī iespēja viņus satikt un parunāt, protams, arī domubiedru satikšana, jaunas idejas un motivācijas deva!

Viena no salidojuma organizatorēm, Ance Lūse, stāsta, ka dalībnieku atsauksmes ir ļoti pozitīvas, jo jaunieši bija sailgojušies pēc tikšanās ar saviem domubiedriem un pēc pasākumiem kā tādiem. Ance pauž, ka šobrīd Covid-19 ierobežojumi ir ietekmējuši Madonas Valsts ģimnāzijas padomes darbu, jo padomes saņemsmes nenotiek klātienē, kā arī dažādi pasākumi,

kurus organizē padome, norisinās attālināti, un tas ļoti liek izkāpt no komforta zonas. Tomēr, salidojumā apgūtais noteikti palīdzēs veidot pašpārvaldi labāku un saliedētāku arī neierastos apstākļos!

Skolēnu padome par pasākumu saņēma pateicības vārdus no citām valsts ģimnāzijām. Siguldas Valsts ģimnāzijas Skolēnu pašpārvaldes vadītājs Mariss Priekulis sūtīja ziņu: „Vēlējos pateikt paldies visai Madonas Valsts ģimnāzijas Skolēnu padomei par aizraujošo, aktīvo un interesanto pasākumu! Ļoti cienu Jūsu komandas darbu un ieguldīto laiku, lai sagatavotu šāda mēroga pasākumu. Liels paldies Jums!” Arī Liepājas Valsts ģimnāzijas komanda rakstīja: „Mīļš paldies par piektdienas pasākumu skolēnu līdzpārvaldēm. Jaunieši ļoti atzinīgi novērtēja, īpaši pēdējo runātāju („Maģiskās” piebilde). Cerams, ka nākamajā gadā varēsim tikties klātienē. Lai darbīgi!” Elīna Elizabete Daugule no Āgenskalna Valsts ģimnāzijas sūtīja sveicienu: „Sirsniņš paldies par šīs dienas pasākumu. Vēlējos pateikt to, ka esat lieli malači, un milzīgs paldies par iespēju piedalīties, iegūt iedvesmu un motivāciju turpmākajai darbībai!” Jēkabpils Valsts ģimnāzijas direktora vietniece Dace Druveniece: “Bija kārtējais ikgadējais prieks “doties” (virtuāli) uz Madonu, “satikt” (ieraudzīt datora ekrānā) citu Valsts ģimnāziju kolēģus un jauniešus, iedziļināties viesu pārdomās, salīdzināt viņu teikto ar savām dzīves gaitā gūtajām atziņām, ieklausīties citu skolu pieredzes stāstos un saprast, ka pašreizējos apstākļos visi “grozāmie” un meklējam risinājumus dažādās situācijās diezgan līdzīgi. Prieks par madoniešu uzņēmību, nu jau otro gadu šo tikšanos organizējot attālināti. Ir labi arī šādi, jo viss ir pārdomāts, notiek pēc plāna, klausīšanās mijas ar aktīvu darbošanos. Malači, madonieši! Paldies! Kopā no sirds novēlam – nākamgad gan lai izdodas tikties klātienē!”

Foto ekrānuzņēmums
Elīza Elsniņa (12.a)

Eksāmenu drudzis tuvojas

Lēnām tuvojas pavasaris, un kopā ar to arī kārtējie eksāmeni. 9. un 12.klašu skolēniem šis ir ļoti nozīmīgs un svarīgs brīdis. Eksāmeni ir atslēga turpmākajai nākotnei, jo tieši šie rezultāti dos iespēju atrast sev vēlamo izglītības iestādi, konkurēt ar citiem mācīties gribētājiem. Apziņa un vēlme pierādīt savas spējas gan sev, gan citiem var radīt bailes un uztraukumu, kurš piezogas gluži nemanot.

Katru gadu pirmais pārbaudījums ir svešvalodās, un eksāmens 12.klašu skolēnus sagaida jau martā. Jau laicīgi ir atkārtota mācību viela, aizvadītas konsultācijas un pāršķirstītas vārdnīcas, taču tik un tā eksāmena dienā piezogas stresa bubulis un šaubas par sevi. Kā to novērst? To mēs jautājam Madonas Valsts ģimnāzijas svešvalodu skolotājiem.

Kā skolēniem pirms eksāmena saglabāt mieru?

Sandra Sprukule: Mieru saglabāt palīdzēs neliela pastaiņa svaigā gaisā un laba izgulēšanās pirms eksāmena, bet neliels satraukums nemaz nav tik slikts. Kas gan to nav izjutis!

Ārija Fārte: Jau sen pirms eksāmena jāmācās pārvaldīt savu ķermeni. Dziļas ieelpas un izelpas; ķermeņa sasprindzināšana un atslābināšana; kakla, plecu, roku un citu ķermeņa daļu izvingrināšana, īpaši pirms runāšanas eksāmena, ar mērķi uzlabot asinsriti ķermenī, bet jo īpaši galvā. Šie vingrinājumi var palīdzēt atrisināt visas dienas problēmas.

Sandra Sinele: Svarīgi ir būt veselīgi, pavadīt laiku svaigā gaisā, darot sportiskas aktivitātes. Galvenais – būt labā noskaņojumā.

Diāna Vaidote: Dažiem palīdz melnā šokolāde, dažiem lūgšana. Galvenais: iepriekšējā vakarā aiziet laicīgi gulēt.

Aija Šmeisa: Iepriekšējā vakarā ir jāsakārto viss, kas nepieciešams eksāmenam (arī "veiksmīgās drēbes", ja tādas ir). Dodoties uz skolu, var pavērot dabu, tas nomierina. Jāsaprot, ka eksāmens nav tikai tev. Doma, ka būsi grūtībās kopā ar daudziem citiem, arī nedaudz var palīdzēt.

Kā pēkšņi neaizmirst visu savu vārdu krājumu?

Sandra Sprukule: Ja ir pietiekams vārdu krājums, tas pēkšņi neaizmirsīsies. Bet, protams, ikdienas treniņš, ieskats iepriekšējo gadu uzdevumos, saruna ar draugu vai labs, izzinošs raidījums svešvalodā noteikti palīdzēs.

Sandra Sinele: Pirms eksāmena noteikti ar kādu sarunāties.

Aija Šmeisa: Vēlreiz var pievērsties dotā uzdevuma tekstam, sameklēt tajā zināmos vārdus, tad atmiņā var ataut daudz citi vārdi.

Ko darīt brīdī, kad iestāties „melns caurums”?

Sandra Sinele: Tāds pilnīgs "melns caurums" jau nemaz neiestājas, vairāk ir uztraukums. Var mēģināt elpot dziļi un skatīties, kur tumsā parādās kāds gaismas laukumiņš.

Diāna Vaidote: Nepieciešams saskatīt no 10 līdz 1.

Aija Šmeisa: Jāsaka sev: „Viss būs labi”, jāpadzera uģens, jāelpo lēni un mierīgi. Dažiem der tas, ka stipri savelk plaukstu dūrēs tā, lai sāp. Šīs sāpes atgriež realitātē un "melns caurums" pazūd.

Ļoti ceram, ka kāds no šiem ieteikumiem noderēs, un svarīgajā dienā būs līdzī ne vien visas zināšanas, bet arī veiksmīgās drēbes, pildspalvas un labs garastāvoklis. Lai veiksmē eksāmena dienās ir ik uz soļa!

Indra Pelša (12.b)

Pašiem sava sporta zāle un stadions

Visu ģimnāzijas pastāvēšanas laiku mums ir nācies izmantot Madonas Sporta halles un Madonas pilsētas vidusskolas labestību, lai pilnvērtīgi darbotos sporta stundās, bet vairs nē! Kopš mācību gada sākuma esam tikuši ne tikai pie jaunas skolas, bet beidzot arī paši pie savas sporta zāles un sporta laukuma. Ko gan par to domā mūsu ģimnāzisti un sporta skolotāji?

Sporta skolotāja **Līva Kraukle:** „Sporta zāle skaista un apgaismota ar lielisku skolas logo pašā centrā, kas piecē mūsu acis un atgādina, kurā skolā mēs mācāmies un strādājam. Skolotājiem ir radīta lieliska iespēja strādāt savā sporta stadionā, kurš ir papildināts ar diviem sporta spēļu laukumiem un trenāžieru laukumu, un skolēni var attīstīt savas spējas dažādos sporta veidos. Lai pilnvērtīgi varētu pielietot skolas infrastruktūru sportā, vēl nepieciešams papildināt un atjaunot sporta inventāru.”

Sporta skolotāja **Lana Līcīte:** „Sporta zāle skaista, izremontēta. Vienīgais, vēlētos nedaudz siltāku, lai patīkami un mājīgi, lai jaunieši ienāk un nejutās kā ledusskapī. Arī sporta laukums ir beidzot savs, tad, kad nopirksim vēl vairāk inventāra, viss būs perfekti!”

Sporta sektora vadītājs **Tomass Aizstrauts (12.b):** „Stadions, īsi sakot, ir *super!* Vienīgā lieta, kas nav veiksmīga ir volejbola laukums. Vasarā vējš sapūš smiltis uz basketbola laukuma. Sporta zāle ļoti piecē. Viss ir ļoti

labā stāvoklī. Svaru zālē trūkst aprīkojums, kas ir tāds mazs mīnuss, bet, nu, kopumā viss ir labi!”

Sabīne Romule (12.a): „Skolas sporta zāle un laukums, kuru mēs izmantojam sportošanai, ir ļoti skaisti atjaunots un uzlabots, tomēr bieži vien nepietiek vietas izpausties sporta zālē, jo tur ir diezgan šaurs, salīdzinot ar halli! Sporta laukums ir plašs, ar skaistu zālāju. Ziemas laikā stadions ir ne pārāk parocīgs, jo reljefs ir taisns un tāpēc ir nelielas grūtības slēpot, tomēr tam visam var tikt pāri.”

Alma Elīze Ezeriņa (12.a): „Man šķiet, ka skolas sporta zāle un sporta laukums dod ļoti plašas iespējas dažādos sporta veidos, kā arī ļauj vairākām klasēm vienlaicīgi piedalīties sporta stundās. Mani uzrunā jaunais sporta aprīkojums, sākot ar volejbola tīklu, basketbola groziem gan iekšā, gan ārā, beidzot ar slēpju un nūju komplektiem. Visvairāk man patīk sporta laukums, kur iespējams skriet pa kvalitatīvu skrejceļu, izmantot āra trenāžierus un vērot futbola spēli no tribīnēm. Protams, labi ir tas, ka tiek domāts par drošību lodes grūšanas sektorā, to atdalot ar sietu, lai citās stadiona zonās var nesatraukties par bīstamību. Man šķiet, ka MVĢ logo sporta zāles vidū piešķir patriotisku nozīmi ģimnāzijas skolēnu vidū, jo, kā zināms, no mūsu skolas nāk ļoti atpazīstami sportisti.”

Sanija Beatrise Barinska (12.a)

„Gudrs, vēl gudrāks”

Erudīcijas spēle skolēniem «Gudrs, vēl gudrāks» katru gadu aicina ikvienu Latvijas vispārīgā izglītoto skolu 5.–12.klašu skolēnu iesaistīties aizraujošā un izaicinošā zināšanu pārbaudē. Arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni aktīvi piedalās spēlē. Šogad ievērojamus panākumus guva 9.b klases skolēns **Matīss Elksnītis**, kas iekļuva finālā. Matīss spēlē piedalās jau otro reizi.

Par spēli pastāstīja Matīsa klases audzinātāja **Anita Vabule**: „SIA ‘Latvijas Televīzija’ jau 9.sezonu rīko televīzijas erudīcijas spēli skolēniem ‘Gudrs, vēl gudrāks’. Spēles mērķis ir atrast gudrākos un spējīgākos bērnus visās vecuma grupās, atstāt jauniešos izpratni, ka zināšanas ir svarīgas nākotnes mērķu īstenošanā.

Man ir paveicies šajā spēlē TV studijā līdzīgi sekot un just trijiem saviem audzēkņiem – Karīnai Kalniņai, Dāvim Paliekam un šogad – Matīsam Elksnītim.

Visi skolēni sevi parādīja kā zinoši, erudīti jaunieši. Piedaloties iepriekšējās reizēs, tiešām bija īsts spēles gars. Dalībniekam līdzīgi klases biedri, draugi. Īsta spēles ‘garša’. Plakāti, intervijas, netrūka arī jautrības un noslēguma balītes.

Šis gads no pārējiem atšķiras. Katru dalībnieku drīkstēja pavadīt tikai viens skolotājs, nedrīkstēja būt līdzjutēju grupa, to noteica tā brīža epidemioloģiskā situācija. Skolotājiem studijā tika ierādīta telpa ar lielo ekrānu, kurā mēs vērojām spēles gaitu. Tikai pārtraukuma brīžos bija iespēja tikt ar dalībnieku.

Neraugoties uz šo situāciju, Matīss izcīnīja dalību

finālā, līdz ar to pie mums ciemojās spēles radošā komanda, kuri bija ļoti draudzīgi un sirsnīgi. Protams, Kaspars Ozoliņš ar savu humora devu visus uzjautrināja un dienu bagātināja ar prieku.

Tā kā Matīss daudz un patstāvīgi strādā pie dažādiem erudīcijas jautājumiem, tad arī fināla lielākā daļa atbilžu pareizas. Taču vienmēr ir iespēja savas zināšanas papildināt un startēt nākošajā gadā. Lai izdodas!”

Matīss atbildēja uz „Maģiskās” jautājumiem.

Kā ‘Gudrs, vēl gudrāks’ ir mainījies 2 gadu laikā? Pandēmija ir ietekmējusi šovu un tā filmēšanu?

- Kopumā es uzskatu, ka mainījies ir daudz kas. Piemēram, pirms 2 gadiem ‘Gudrs, vēl gudrāks’ studijā tevi atbalstīja skolotāja un visa klase, tagad zāle ir tukša un ļoti klusa. Kā arī jāievēro daudz epidemioloģisko noteikumu.

Man, piemēram, tas, ka filmēšanās laikā apkārt bija maz cilvēku un zāle bija pilnīgi tukša, palīdzēja, jo bija krietni mazāks uztraukums un varēja labāk koncentrēties uz notiekošo.

Ir iespēja, ka nākošajos gados piedalīsies šovā vēlreiz?

- Viss šis ceļojums ar šovu sākas pirms pusotra gada, kad es piepildīju savu sapni un uzstādīju nākamo mērķi, tas ir iekļūt finālā! Šogad man izdevās nokļūt tur vēlreiz un pat tikt finālā. Pēc devīto klašu fināla noslēgšanas man pavērsās priekšā jauns mērķis - uzvarēt! Vēl piedalīties šovā man ir 3 iespējas, kuras es noteikti nepalaidīšu garām!

*Foto no personīgā arhīva
Adriāna Kampe (9.b)*

Sarunas pie pusdienu galda

Visi zina, ka laba saruna rosina apetīti, tāpēc nav brīnums, ka arī mūsu skolā skolēniem patīk runāties pie pusdienu galda. Ieejot ēdamzālē, var redzēt, ka klusums neeksistē ne pie viena galda, visi sarunājas, smaida un pat skaļi smejas. To pierāda arī tas, ka pārsvarā pusdienas bauda nesteidzoties — vismaz desmit minūtes.

Ir skaidrs, ka nevienai klasei nav sastādīts plāns, par ko būtu jārunā, ieturot maltīti. Uz jautājumu, par ko tad viņi runā, atbilde ir vienkārša, tēma pati atnāk. Parasti skolēni apspriest skolas lietas, tāpat arī kādu noteiktu tēmu, kas pēkšņi ir svarīga.

Sarunās tiek apspriesti arī pasaules notikumi — kādam tas nozīmē runāt par sportu, kādam par mākslu, cits runās par jaunumiem mūzikā, kamēr kāds cits uzsāks sarunu par politiku.

Pusdienlaiks ir atpūtas laiks, brīdis, kad mierīgi var paēst un apspriest kādu nesvarīgu tēmu. Tieši tāpēc būs grūti sastapt kādu, kas pusdienojot apspriestu savas dzīves problēmas.

Prasme komentēt ir lieta, kas būtu jāattīsta katram no mums, tāpēc pusdienas ir lielisks brīdis šo prasmi pielietošanai. Liela daļa mūsu skolas jauniešu atzīst, ka komentēšana ir svarīga pusdienu runu daļa. Viņi komentē visu — dabu, iepriekšējās stundas notikumus, savu draugu teikto un pat notikumus, kas notiek pie galda.

Skolēni atzīst, ka, pusdienojot klusumā, viņi jūtas neērti. Viņiem nepatīk atrasties vietā, kur viņiem šķiet, ka vienīgā opcija ir skatīties savā traukā. Tāpēc visai bieži var redzēt, ka sarunā ir iesaistīti visi, kas atrodas pie galda. Bet tikpat bieži ir redzams, ka ģimnāzisti pie pusdienu galda neiesaistās sarunās ar kādu, kas sēdētu par vienu vietu tālāk no paša.

Ģimnāzisti atzīst, ka sarunas pie pusdienu galda lielākoties ir patīkamas, ka paši labākie temati ir tie, kas radušies, apsēžoties pie galda. Tie var izraisīt diskusijas, strīdus, bet, galvenokārt, pozitīvas emocijas visiem pie galda.

Vivita Baltause (10.a)

2022.gads – kāds tas būs?

1.februārī pēc Austrumu kalendāra sākas melnā ūdens Tīģera gads. Tā kā tīģeris ir drosmīgs dzīvnieks, tad šis gads paredzēts drosmīgai rīcībai. Ūdens Tīģera gads esot pārmaiņu laiks, jo ūdens ir saistīts ar jutīgumu, radošumu un atvērtību pārmaiņām.

Uzklausot vairāku astrologu viedokļus par 2022. gadu, mūs gaida mērķtiecīgs gads, kas pilns negaidītiem pavērsieniem un pārmaiņām. Kā uzsver astrologi, dažkārt pat šķitīs, ka visa ir par daudz un nav iespējams tikt galā ar uz pleciem sakritušo slogu. Kādam priekšplānā izvirzīsies romantiskas attiecības un komunikācija ar draugiem un ģimeni. Un tieši viņi jaunajā, 2022.gadā, mums dos enerģiju, iedvesmu un pat iemācīs ko jaunu. Mēģinājumā noskaidrot, ko no Jaunā Tīģera gada gaida ģimnāzisti.

Pēc 10.-12.klašu skolēnu aptaujas rezultātiem, viņaprāt, 2022. gads nesīs labākus panākumus mācībās un labus rezultātus eksāmenos, mainīsies Covid-19 situācija, un, iespējams, ka vīruss pat pazudīs. Ir arī tādi, kas nekā tāda īpaša no šī gada nesagaida, bet tomēr vēlas labi pavadīt šo gadu, pilnu ar interesantiem notikumiem. Kopsummā 2022.gadā vidusskolēni gaida labus notikumus, Covid-19 pandēmijas beigas un atgriešanos pie ierastās dzīves pirms pandēmijas, piedzīvojumiem piepildītu laiku, mieru, laimi un veiksmi.

Aptaujā piedalījās arī 36 7.-9.klašu skolēni. Kā noskaidrojām, 76.5% 7.-9.klašu skolēnu netic pareģojumiem, horoskopiem, tomēr no Jaunā gada sagaida kaut ko pozitīvu — labākas atzīmes, labāku garastāvokli visu gadu, Covid-19 situācijas uzlabošanu, vairāk laimes, iegūt jaunus draugus. Žēl, bet daži domā, ka 2022.gads būs neveiksmīgs gads.

Lai skatītos uz priekšu, ir vērts izvērtēt arī iepriekšējo gadu. Uz jautājumu par labāko lietu, kas notika 2021.gadā, izskanēja vairākas atbildes. Dominēja labākās atmiņas ar draugiem, ģimeni, jaunu mīlestību, bet daži priecējās par

mūzikas skolas pabeigšanu. Izskanēja, ka iegūti jauni mājdzīvnieki, notikusi sevis pilnveidošana, bijusi laba veselība, jauki gadalaiki un ieraudzītas jaunas vietas. Jautājām arī “Kas bija drūmākā, grūtākā lieta 2021.gadā?” Atbildes bija dažādas — sākot no problēmām ar Covid-19, veselību, līdz pat grūtībām mācībās. Justs līdzī arī apkārtējo problēmām.

Bija ļoti interesanti uzzināt „Ko būtu gatavs darīt, ja tiktu dota iespēja to 2022.gadā pamēģināt?” Daudzi gribētu doties ceļojumos, piemēram, uz Parīzi,

Japānu, Itāliju. Kāds gribētu pamēģināt būt vegāns, bet kāds izlēkt ar izpletņi vai uztaisīt tetovējumu. Daži gatavi mācīties kaut ko jaunu, piem., daiļslidošanu, mūzikas instrumenta spēli. Ir arī ļoti cēli mērķi — tikt vaļā no interneta atkarības vai sākt lasīt grāmatu.

Skolēni izteica arī daudz uzmundrinošu pamācību, ar kurām ieteiktu uzsākt Jauno gadu, kā, piemēram, “Nekad nepadodies!”, “Dari to, kas tev patīk, nevis citiem!”, “Vienmēr var būt labāk!”, “Ieklausies sevī!”, “Tikai mieru!”, “Ar čaklumu!”, “Mācies no kļūdām!”, “Ej, dari un cīnies!”, “Velnš strādā daudz, bet es vairāk!”, “Tu dzīvo sev!”, “Vai tas, ko tu redzi, ir tas, kas tu esi?”, “Dzīvo tā, it kā tā būtu pēdējā tavas dzīves diena!”, “Nemeklē negatīvo!”

Tika noskaidrots “Kādas lietas Jūs gribētu mainīt, lai 2022.gads būtu labāks par 2021.gadu?” Interesanti, ka daudzi gatavi mainīt savu attieksmi, sevi vairāk piesargāt, rūpēties par savu mentālo veselību. Ir arī tādi, kas uzskata, ka mainīt neko nevajag.

Cilvēki ir ļoti dažādi, katram ir savas problēmas, sapņi, ko vēlas piepildīt. Vienīgais, ko var piebilst, lai veicas sasniegt to, ko ir gribējies, jo tas tiešām var izdoties ar pareizo attieksmi un apņēmību. Priecīgu Jauno gadu!

Foto no jauns.lv

Terēze Turka (7.a)

Adriāns Romanovskis (11.c)

Bedre ceļā nav ceļa gals

22.februārī Madonas Valsts ģimnāzijā tika organizēta tikšanās ar mūziķi Pēteri Upelnieku par atkarībām, kas mūsdienās ir aktuālas visa vecuma cilvēkiem.

Atkarība ir rezultāts kādai ikdienišķai, tai pat brīdī kaitīgai nodarbei, kura nemanot ir kļuvusi par mūsu dzīves neatņemamu vajadzību. Tomēr daudzi no mums tam nepievērš uzmanību vai nepamana to īstajā brīdī. Atkarība var būt nekaitīga aizraušanās, kas sākumā nešķiet vērības cienīga, tomēr pat šī mazā aizraušanās var kļūt par pašu dzīves lielāko traucēkli. Daudzi jaunieši, kas cieš no kāda veida atkarības, nezina, kā ar to cīnīties, jo bieži vien nav informēti, pie kā griezties pēc palīdzības.

Pateicoties Pētera Upelnieka stāstam par savu dzīves pieredzi un cīņu ar savu atkarību, jauniešiem bija iespēja aizdomāties par to, ko var nodarīt atkarība, ja to laicīgi nepamana un nesāk vērsties pēc palīdzības. Pēc tikšanās apkopojām 9.a klases viedokļus.

Rihards atzina: „Man šī saruna ļoti patika. Tas lika aizdomāties par nākotni un sekām, ko var atstāt jebkura mana tagadējā darbība. Kā arī bija interesanti klausīties Pētera pieredzi ar narkotikām, tas man vēl vairāk liek atturēties no tām.”

Vineta norādīja: „Man ļoti patika un uzrunāja Pētera stāsts. Interesanti ieklausīties un mācīties no šāda cilvēka, kurš runā patiesi un reāli.”

Endijs dalījās iespaidos: „Bija ļoti interesanti klausīties, ka kāds, kurš ir atkarīgs no marihuānas, tiek no tā vaļā. Man likās, ja tu esi atkarīgs no kaut kā, tad tas ir gandrīz neiespējami tikt no tā vaļā, bet Pēteris pierādīja, ka var.”

Evelīna pēc sarunas piefiksēja sev nozīmīgas atziņas: „Ja kaut kas nomāc, jāatzīst — vajag mainīties. Vajag runāt, meklēt palīdzību. Svarīgi atcerēties, ka es neesmu nevajadzīgs, man ir nozīme šajā pasaulē.”

Arī Patrīcija atrada sev ko noderīgu: „Ja jūties slikti un Tev ir kamols kaklā, no kura nevar tikt vaļā, tad vajag atrast uzticamu cilvēku, ar kuru var parunāties, un vērst situāciju par labu.”

Kristofers atzina: „Saprātu, ka daudzas lietas, ko daru tagad, būtiski ietekmē manu nākotni!”

Šī tikšanās bija interesanta, ieguvām daudz jaunas pieredzes un zināšanas par to, ko labāk nedarīt un kādas kļūdas nepieļaut.

Emīlija Vilcāne (9.a)

Ģimnāzistu modīgie aksesuāri

Droši vien katram ir kāds modes aksesuārs, kas, laikam ritot, kļuvis par neatņemamu vizuālā tēla daļu. Īpašie aksesuāri, apavi un apģērbi sev līdzi nes daudz atmiņu, noslēpumu. Vērojot ģimnāzistu ikdienas modes tendences, tika izvēlēti daži skolēni, kuru aksesuāri ir īpaši spilgti un pamanāmi.

Dāvis Akmans no 11.c klases savu interesanto kaklasaiti ieguva „kārtojot biznesu”. Kaklasaites dizaineris ir Ritvars Raize no 11.b klases.

Izabella Anna Spridzēna no 7.a klases ikdienā staidā ar dažādām rokassomiņām. Uz mūsu jautājumu, kādēļ viņa izvēlās nēsāt tieši somiņas, Izabella atbildēja šādi: “Somiņas sāku nēsāt salīdzinoši nesen, pagājušā gada sākumā, tādēļ ka man ļoti iepatikās 90.to gadu mode. Es izmēģināju kaut ko jaunu. Savu pirmo somiņu ieguvu no mammas, tā bija Dior soma no 2005.gada. Ar laiku sapratu, ka ar šādām somiņām ir krietni vieglāk un drošāk pārnēsāt lietas, kā atslēgas, telefonu u.c.”

Edgars Vasariņš no 8.a klases kā interesantu kaklarotu izvēlējies nelielu atslēdziņu. Edgars šo rotu sauc par jaunāko modi un iesaka visiem valkāt, jo tā piestāv ikdienas drēbēm, t.sk. skolas formai. Edgars uzskata, ka rota viņu nomierina un ir ļoti stilīga.

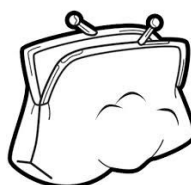

Daniels Začests no 11.a klases ap roku nēsā rokassprādzi no krokodila ādas. Danielam šī rokassprādze ir īpaši nozīmīga, jo tā ir dāvana no draudzenes.

Madara Pērkone no 9.b klases ikdienā staidā ar milzīgām šallēm. Uz mūsu jautājumu, kādēļ viņa izvēlās šādas šalles, Madara atbildēja: “Pirmkārt, tādēļ, ka man skolā bieži paliek vēsi, un, ja pie rokas šalle, to vienmēr var sev aplikt apkārt. Es to velku arī dodoties ārā, kā arī man ļoti patīk šīs šalles krāsas.”

Matīss Elksnītis no 9.b klases valkā divu krāsu kurpes – vienu sarkanu, otru melnu. Kad pajautājām, kā radās šāda doma, Matīss atbildēja: „Viss ir vienkārši, man bija viens melns apavu pāris, bet vajadzēja nopirkt vēl vienu pāri apavu. Devos uz savu ikdienas apģērbu veikalu un pamanīju identisku apavu pāri, bet sarkanā krāsā, un tā radās ideja.” Matīss savus apavus raksturotu trīs vārdos: ērti, parocīgi un pievilcīgi.

Matīss Dailīdens (10.b)
Emīlija Dreimane (9.b)

2021

Literārā lapa

Es klusumā
 Un mierā plūcu
 Savas zvaigznes.
 Kas tik spilgti kvēlo.
 Un kāds maigi pieķeras.
 Gluži kā engelis,
 Un saules stari,
 Kas pēkšņi triecas tieši virsū.
 Gluži,
 Gluži kā pasakā,
 Ko lasīja māmiņa bērnībā.
 Viss šķiet tik maigs,
 Un viegls.
 Kā putns debesīs,
 Kas virs jūras lido.
 Un nekad sapņot nepārstāj.

Annija Auzāne (7.b)

Cik tāls ceļš līdz debesīm
 Pa mākoņtiltu vieglu.
 Es cenšos sasniegt galamērķi,
 Bet galā atkal slīkstu.
 Kāpēc tā, es nezinu, jo neziņā es slīkstu,
 Jo neziņā es esmu tā, kam atbilde nav zināma,
 Šis jautājums tiks bezmērķīgs
 Kā bezdibenis bezgalīgs.
 Es cenšos sasniegt atbildes, bet galamērķī slīkstu,
 Tas laikam ir mans liktenis, tā man nolemtība.
 Jo bezgalīgais jautājums paliks mans noslēpums.

Emīlija Vilcāne (9.a)

Rīts

Tik kluss un mierīgs rīts
 aiz koku galotnēm modīsies,
 Tik kluss un mierpilns rīts
 ļaužu sirdis sasildīs,
 Tik kluss un neparedzams šis rīts,
 mūžība līdz mani aizmirsīs.
 Un jaunu dienu tas dāvinās,
 Lai skumjas pazūd neziņā.

Emīlija Vilcāne (9.a)

Tā runāja ģimnāzists

Jau agrā rītā plaši verot durvis,
 Es smaidīgs dodos pretī visam
 Un dzidru laburītu sakot,
 Es sajūtos kā emociju burvis.
 Labrīt, labdien, uzredzēšanos –
 Tās frāzes, kuras vienmēr manā somā.
 Ik dienu pateicīgs es esmu,
 Ka varu mācīties vislabākajā skolā.
 Te vienmēr bērnu čalas skan,
 Slikts vārds zem liela akmens dus.
 Visapkārt klasesbiedri, skolotāji, draugi,
 Kas veido manu, ģimnāzista, ceļu.

Indra Pelša (12.b)

Tā runāja ģimnāzists

Ģimnāzists es esmu,
 Pa brikšņiem brist es māku.
 Kad reiz pa ceļam bija *beķis*,
 Vairs tikai kalnā kāpt es māku.
 Ceļi nav gludi, bet augšup es tiecos,
 Karjeras kāpnēs manu matu gali sniedzās.
 Bet ne vienmēr jau mācīties gribās,
 Pa liepu aleju ar plikām pēdām skrieties.
 Cik ilgi man vēl nīkt un gaidīt,
 Visa nākotne kā miglā tinās.

Agate Aizpurve (12.b)

Tā runāja ģimnāzists

Ģimnāzija ir kā mājas,
 Tikai te ved manas kājas.
 Ja kāds jautā kā man skolā klājas,
 Simts un viena doma galvā stājas.
 Ģimnāzists ikvienu sveic,
 Labus vārdus otram teic.
 Galvenais, ko atceries – skolas formu vienmēr velc
 Un ātri, ātri mācīties steidz!

Katrīna Kramerovska (12.b)

Redaktore: Elīza Elsiņa

Literārās lapas redaktore: Roberta Kelliņa

Redkolēģija:

Amanda Elizabete Krupko, Terēze, Turka,
 Madara Paula Eglīte, Alise Bartuša, Renāte Gaponova,
 Emīlija Vilcāne, Adriana Kampe, Emīlija Dreimane,
 Zane Kuldperka, Vivita Baltause, Paula Keiša,
 Matīss Dailīdens, Diāna Grudule, Kadrija Sekste,
 Dagnija Kudure, Matīss Calmāns, Adrians Romanovskis,
 Sanija Beatrise Barinska, Krista Saulone, Indra Pelša

Konsultante: Kristīne Lukaševica